

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Tudor Suveică în numele inculpatei Plăcintă Viorica și de inculpatul Ionescu Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2015, în cauza penală privindu-i pe

IONESCU Dumitru Grigore, *născut la 17 noiembrie 1949, originar din s. Baurci-Moldoveni, r-nul Cahul și domiciliat în mun. Chișinău, s. Trușeni, str. I. Soltis 56;*

PLĂCINTĂ Viorica Eugeniu, *născută la 22 decembrie 1973, originară din r-nul Cahul și domiciliată în mun. Chișinău, s. Trușeni, str. S. Lazo 56.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.09.2010 – 26.11.2014;

Instanța de apel: 20.12.2014 – 24.06.2015;

Instanța de recurs: 14.08.2015 – 11.11.2015.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2014, Ionescu D. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 14 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate economică, comercială pe un termen de 5 ani.

Totodată, s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Ionescu D. în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspunderea penală în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal – expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Prin aceiași sentință Plăcintă V. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru

femei și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul economic, comercial pe un termen de 3 ani.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate au fost admise și s-a dispus încasarea de la Ionescu D. în beneficiul lui:

- Durlescu Gh. suma de – 2000 (două mii) dolari SUA;
- Dobrovolschi St. – 2400 (două mii patru sute) dolari SUA;
- Scrievers Z. – 1500 (una mie cinci sute) dolari SUA și 24 000 (douăzeci și patru mii) lei;
- Capsîs E. – 20 000 (douăzeci mii) euro;
- Ciovaga Gh. – 20 000 (douăzeci mii) euro;
- Balațcaia A. – 11 000 (unsprezece mii) euro;
- Angheluță P. – 34 900 (treizeci și patru mii nouă sute) euro;
- Crimincean E. – 7300 (șapte mii trei sute) euro;
- Țigănaș V. - 32 700 (treizeci și două mii șapte sute) euro;
- Tabanschii D. – 6050 (șase mii cincizeci) euro;
- SA”Autoprim Service” - 37 317 (treizeci și șapte mii trei sute șaptesprezece) lei;
- Crețu A. – 243 609 (două sute patruzeci și trei mii șase sute nouă) lei;
- Eremciuc V. – 3000 (trei mii) dolari SUA;
- Postovan Gh. – 5000 (cinc mii) dolari SUA;
- Filipovici V. – 19 394 (nouăsprezece mii trei sute nouăzeci și patru) euro;
- Bodrug V. – 225 000 (două sute douăzeci și cinci mii) lei și 10 000 /zece mii/ lei cu titlu de prejudiciu moral;
- Dimitriev V. – 3500 (trei mii cinci sute) euro;
- Rîcov S. – 15 000 (cincisprezece mii) lei și 3 000 (trei mii) lei cu titlu de prejudiciul moral;
- Borșov S. – 15 000 (cincisprezece mii) lei, 1150 (una mie una sută cincizeci) euro și 5000 (cinci mii) lei cu titlu de prejudiciul moral;
- Vutcareu V. – 18 000 (optsprezece mii) lei și 3000 (trei mii) lei cu titlu de prejudiciul moral;
- Guțan A. – 15 000(cincisprezece mii) lei și 3 000 (trei mii) lei cu titlu de prejudiciul moral;
- Donoi Al. – 4 900 (patru mii nouă sute) lei;
- Ciobanu C. – 17 000 (șaptesprezece mii) lei;
- Frunze S. – 700 (șapte sute) euro;
- Scutari T. – 1950 (una mie nouă sute cincizeci) euro, conform cursului oficial în valută națională la momentul executării hotărîrii.

În rest, pretențiile înaintate de Filipovici V. Bodrug V., Rîcov S., Borșov S., Vutcareu V. și Guțan A. privind încasarea sumelor pentru chirie și prejudiciul moral au fost respinse ca fiind neîntemeiate și din motivul neprezentării probelor.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *in fapt*, a constatat că în anul 2001, Ionescu D., aflîndu-se în or. Cimișlia, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționînd prin înșelăciune și abuz de încredere, știind cu certitudine că întreprinderea sa ÎI

„Demnitatea Dogot” nu dispunea de setul de acte necesare care i-ar permite efectuarea lucrărilor de construcție, a însușit de la Durlescu Gh. bani în sumă de 2000 dolari SUA, ceea ce constituie - 24 760 lei. Prin acțiunile sale intenționate, Ionescu D. i-a cauzat părții vătămate Durlescu Gh. o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, la 05 mai 2006, aflându-se în apartamentul cet. Semionov V. nr. 107 din blocul locativ situat pe str. Ginta Latină 7 din mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul unui împrumut pe un termen de 2 luni, a însușit de la Semionov V. bani în sumă de 58.000 lei, pe care i-a cheltuit în scopuri personale, iar la moment se eschivează și refuză nemotivat să restituie sumele bănești primite, prin ce i-a cauzat părții vătămate o daună materială în proporții mari.

Tot el, la 13 mai 2006, activînd în calitate de director al SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționînd prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul dezvoltării activității de antreprenariat și promisiunii unui parteneriat de afaceri cu Dobrovolschi St., a însușit de la ultimul bani în sumă de 2400 dolari SUA, ceea ce constituiau echivalentul a 31 200 lei, pe care i-a cheltuit pentru necesități personale, iar la moment nemotivat se eschivează de la restituirea sumelor bănești primite, cauzîndu-i părții vătămate Dobrovolschi St. o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 16 mai 2006, activînd în calitate de director al SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, sub pretextul dezvoltării activității de antreprenariat și obținerii de către aceasta a unui profit, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit de la Screivers Z. bani în sumă de 1800 dolari SUA, ceea ce constituiau echivalentul a 23400 lei și 24.000 lei, pe care urma să-i restituie pînă la 16.07.2006, prin ce i-a cauzat părții vătămate nominalizate o daună materială în proporție considerabilă în sumă de 47 400 lei.

Tot el, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în luna august 2006, a elaborat o schemă criminală de sustragere a mijloacelor bănești de la S.A. „Electrosistem”. Întru realizarea intenției sale criminale, la 21 august 2006, Ionescu D. a falsificat contractul de vânzare-cumpărare nr. 24, în temeiul căruia dînsul ar fi obținut dreptul de proprietate asupra mașinii de prelucrare a lemnului de model „Reismus R-830” în valoare de 144.500 lei. Tot atunci, Ionescu D. a falsificat și contractul de vânzare cumpărare nr. 25 în temeiul căruia, dînsul ar fi devenit proprietar a unei freze cu 6 capuri cu pompă hidraulică, cu valoarea de 212.500 lei.

După care, la 04.09.2006, acționînd cu scopul realizării intențiilor sale criminale în volum deplin, Ionescu D. a prezentat contractele falsificate indicate mai sus, companiei de leasing S.A. „Electrosistem”, solicitînd obținerea unui credit în condițiile „Lease Back”, înșelînd, astfel, reprezentanții creditorului în scopul sustragerii mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari. În aceeași zi, fiind dus în eroare prin înșelăciune și abuz de încredere de Ionescu D., directorul S.A. „Electrosistem” Tonciuc Vl. a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 35/06 prin care compania „Mob. Cons. Tîmplar” SRL în persoana directorului Ionescu D., în calitate de vânzător, i-a vîndut lui S.A. „Electrosistem”, două mașini de prelucrare a lemnului de model „Reismus R-830”, evaluate la prețul total de 144.500 lei și freză cu 6 capuri cu pompă hidraulică evaluată la prețul de 212.500 lei. În perioada 05.09.2006-06.09.2006, S.A. „Electrosistem”, a transferat pe contul companiei SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, suma de 357 000

lei. Prin acțiunile sale intenționate, Ionescu D. i-a cauzat părții vătămate S.A. „Electrosistem” o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 14.02.2007, neavând actele necesare pentru efectuarea construcției blocului locativ și știind cu certitudine că nu se vor efectua lucrări de construcție, a încheiat cu Capsîs E. un contract de investiții nr. 04 din 14.02.2007, prin care SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, reprezentat de către directorul Ionescu D., s-a obligat de a efectua lucrări de construcție a locuinței cu suprafața totală de 54,2 m², amplasată pe str. Basarabiei 1 din or. Ialoveni, în acest scop obținând de la Capsîs E. bani în sumă de 20.325 euro, ceea ce constituiau echivalentul a 338.614,5 lei, pe care i-a însușit, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, aflîndu-se în apartamentul nr. 26 din blocul locativ situat pe str. Dimo 24 din mun. Chișinău și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în perioada anului 2006 a elaborat un plan criminal de sustragere a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari de la cet. Ciovaga Gh. Potrivit planului elaborat, Ionescu D. a împrumutat în anul 2006 de la Ciovaga Gh. bani în sumă de 20.000 dolari SUA, pe care i-a restituit la scadență și astfel a obținut încrederea deplină a părții vătămate. În continuare, în anul 2007, neavând actele necesare pentru efectuarea construcției blocului locativ și știind cu certitudine că nu se vor efectua lucrări de construcție, acționînd prin abuz de încredere sub pretextul ca să-i transmită ulterior cet. Ciovaga Gh. un apartament cu trei odăi, care urma a fi construit într-un bloc locativ de pe str. Basarabia 1 din or. Ialoveni, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit de la acesta mijloace bănești în sumă de 21.000 euro, echivalentul a 342.333, 60 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane la 08 octombrie 2007, aflîndu-se în mun. Chișinău în incinta magazinului „Cristal” situat pe str. Alexandru cel Bun 36, neavând actele necesare pentru efectuarea construcției blocului locativ și știind cu certitudine că nu se vor efectua lucrări de construcție, a încheiat cu Balațcaia A. contractul nr.3, în baza căruia SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, reprezentat de către directorul Ionescu D., s-a obligat să efectueze lucrări de construcție a locuinței cu suprafața totală de 39 m², prin înșelăciune și abuz de încredere obținînd de la Balațcaia A., conform chitanței la dispoziția de încasare nr. 32 din 08.10.2007, bani în sumă totală de 11.000 euro, ceea ce la acel moment constituiau echivalentul a 175.924 lei, cauzându-i ultimei o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, activînd în calitate de director la firma de producție și comerț SRL „Mob. Cons. Tîmplar” și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, neavând actele necesare pentru efectuarea construcției blocului locativ și știind cu certitudine că nu se vor efectua lucrări de construcții, abuzînd de încrederea acordată, la 12 noiembrie 2007 și 23 aprilie 2008, a încheiat cu Angheluța P. două contracte de investiții, în care SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, reprezentat de către directorul Ionescu D., s-a obligat de a efectua lucrări de construcție a două apartamente dintre care unul pentru el, iar al doilea pentru mama sa Angheluța G., amplasate pe str. Basarabiei nr. 1, or. Ialoveni, în acest scop obținînd de la Angheluța P. prin înșelăciune și abuz de încredere suma totală de 34.900 euro, echivalentul a 580,177,20 lei, cauzându-i părții vătămate Angheluța P. o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, neavînd actele necesare pentru efectuarea construcției blocului locativ și știind cu certitudine că nu se vor efectua lucrări de construcție, abuzînd de încrederea acordată, la 21 noiembrie 2007, aflîndu-se în orașul Ialoveni, a încheiat cu Crimincean E. un contract de investiții nr. 12, în baza căruia SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, reprezentat de către directorul Ionescu D., s-a obligat să efectueze lucrări de construcție a locuinței cu suprafața totală de 41,7 m², obținînd prin înșelăciune și abuz de încredere de la Crimincean E., conform chitanțelor la dispoziția de încasare nr.12 din 21.11.2007 și nr.16 din 05.12.2007, suma totală de 124.833 lei, cauzîndu-i ultimei o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, neavînd actele necesare pentru efectuarea construcției - spălătoriei auto și știind cu certitudine că nu se vor efectua lucrări de construcție, abuzînd de încrederea acordată, la 07 octombrie 2009, a încheiat contractul de antrepriză nr. 01/033 din 07.10.2009, prin care s-a obligat față de Morari Gh. să-i construiască o spălătorie auto pe str. Mateevici din or. Stăuceni, obținînd pentru aceasta prin înșelăciune și abuz de încredere bani în sumă totală de 10.500 euro, echivalentul a 174 926.85 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în perioada dintre 21.12.2007 - 12.04.2008, activînd în calitate de director la SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, neavînd actele necesare pentru efectuarea construcției blocului locativ și știind cu certitudine că nu se vor efectua lucrări de construcție, abuzînd de încrederea acordată, a încheiat cu Țiganaș V. un contract de investiții nr. 2 din 21.12.2007, în care SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, reprezentat de către Ionescu D., s-a obligat de a efectua lucrări de construcții a unui centru comercial, amplasat pe str. Basarabiei, nr.1 din or. Ialoveni, în acest scop obținînd prin înșelăciune și abuz de încredere de la Țiganaș V. bani în sumă de 33.810 euro, care constituiau echivalentul a 651.573 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot Ionescu D. prin înțelegere prealabilă cu concubina sa Plăcintă V., urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, pe parcursul lunii noiembrie 2008, a obținut încrederea lui Codreanu V. prin comunicarea ultimului a unor date denaturate despre activitatea dînșilor în domeniul construcției, la 02 decembrie 2008, Plăcintă V. în calitate de director al SC „Nilcunic&Co” SRL, știind cu certitudine că nu dispune de setul de acte care ar permite efectuarea lucrărilor de construcție, a încheiat cu Iosob Ig., care era împuternicit de către Codreanu V., contractul de investiție nr. 01, cu prețul de 20.000 euro, ceea ce constituiau echivalentul a 263.200 lei. Tot atunci, Codreanu V. conform contractului de investiție nr. 01, i-a transmis lui SC „Nilcunic&Co” SRL, în persoana lui Plăcintă V., automobilul de model „Mercedes Sprinter” cu n/î C NX 618.

Ulterior, la 10.12.2008, continuîndu-și acțiunile sale criminale îndreptate spre dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, SC „Nilcunic & Co” SRL, în persoana lui Plăcintă V., a încheiat cu Iosob Ig. contractul de investiții nr. 02, prin care SC „Nilcunic & Co” SRL s-a obligat să construiască apartamentul cu o odaie, cu suprafața totală de 40 m², situat la et. 17 de pe str. Calea Ieșilor 16/1 din mun. Chișinău, iar Codreanu V. să achite suma de 30.000 euro. Tot atunci, Codreanu V. i-a transmis lui Ionescu D. și Plăcintă V., în contul construcției

apartamentului, automobilul de model „Toyota Avensis” cu n/î C MM 913, anul producerii 2002 și mijloace bănești în sumă de 15.000 euro.

Prin acțiunile sale intenționate Ionescu D. și Plăcintă V., sub pretextul achitării pentru contractele de investiție nr.01 și 02 i-au cauzat prin înșelăciune și abuz de încredere părții vătămate Codreanu V. o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă de 663,564 lei.

În continuare, Ionescu D., urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 31.12.2008, sub pretextul primirii unui împrumut bănesc de la D. Tabanschi, cunoscând cu certitudine că automobilul de model „Mercedes Sprinter”, nu-i aparține cu drepturi depline de proprietate și care aparținea lui Iosob Ig., a pus ca garant al executării obligației de restituire a banilor primiți automobilul sus indicat, după care, prin înșelăciune și abuz de încredere, a însușit de la V. Tabanschi bani în sumă de 6050 euro, ceea ce constituia echivalentul a 82.885 lei, care pînă în prezent nu i-a restituit, cauzîndu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții mari.

Tot el, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, neavînd actele necesare pentru efectuarea construcției blocului locativ și știind cu certitudine că nu se vor efectua lucrări de construcție, la data de 20.10.2010 și 21.10.2010, activînd în calitate de director al SRL „Bisan-Cons”, prin înșelăciune și abuz de încredere a obținut de la reprezentanții SA „Autoprim-Service” bani în sumă de 37.417 lei, în schimbul cărora, conform contractelor nr. 267 din 20.10.2010 și nr. 272 din 21.10.2010, s-a obligat să construiască și să monteze construcții din lemn la filialele SA „Autoprim-Service” din mun. Chișinău, str. Prunului 19 și mun. Bălți, str. Aerodromului 7A, însă pînă la moment nu a efectuat careva lucrări de construcție și nici banii primiți nu i-a restituit, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 37.417 lei.

Tot el, aflîndu-se în r-nul Cimișlia, sat. Satul-Nou, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 18.12.2006, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a construi o casă de locuit pentru cet. Bumbu V. a primit de la cet. Crețu A. 25000 dolari SUA, după care, fără careva motive întemeiate, nu a executat serviciile la care s-a obligat, efectuînd lucrările doar în sumă de 83 141 lei și pînă la moment refuză de a restitui banii primiți, cauzîndu-i astfel cet. Crețu A., conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 040 din 27.01.2010, un prejudiciu material în sumă de 243 609 lei, adică o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 06.02.2007, neavînd posibilitatea reală și nici intenția de a restitui careva sume bănești, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a îmbunătăți starea financiară a întreprinderii, a însușit de la cet. V. Eremciuc 3000 euro, ceea ce la acel moment constituia echivalentul a 50.190 lei, iar pînă la moment refuză de a restitui banii primiți, cauzîndu-i părții vătămate V. Eremciuc o daună materială în proporții mari.

Tot el, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, neavînd posibilitatea reală și nici intenția de a restitui careva sume bănești, la 14.05.2007, prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul îmbunătățirii situației sale financiare, a primit de la cet. Gh. Postovan 5000 dolari SUA, echivalentul a 61400 lei, iar pînă la moment refuză de a restitui banii primiți, cauzîndu-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții mari.

Episoadele de confecționare, detinere și folosire a documentelor oficiale false.

Ionescu D. la 04.09.2006, activînd în calitate de director la firma de producție și comerț „Mob. Cons. Tîmplar” SRL, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, a prezentat factorilor de decizie a companiei de leasing „Electrosistem”, contractul de vînzare-cumpărare nr.24 din 21 august 2006 care conținea date eronate precum că Ionescu D. ar fi proprietarul unui strung de prelucrare a lemnului de model „Reismus”, cu toate că cunoștea cu certitudine, că bunul nominalizat nu-i aparține cu drept de proprietate, a vîndut companiei de leasing mașina de prelucrare a lemnului la prețul de 144.500 lei RM, cauzîndu-i astfel SRL „Electrosistem”, o daună materială în proporții deosebit de mari.

Conform raportului de expertiză nr. 37 din 14.01.2011, s-a stabilit că semnătura la rubrica „vînzător”, Galanciuc A. din contractul de vînzare-cumpărare nr. 24 din 21.08.2006, nu este executată de către Galanciuc A., dar probabil de către Ionescu D., fapt care denotă că contractul a fost falsificat.

Tot Ionescu D. la 04.09.2006, activînd în calitate de director la firma de producție și comerț SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune a prezentat factorilor de decizie a companiei de leasing „Electrosistem”, contractul de vînzare-cumpărare nr.25 din 21 august 2006 care conținea date eronate precum că Ionescu D. ar fi proprietarul unui strung de prelucrare a lemnului - freză cu șase capete care l-a procurat de la Plăcintă V., însă cunoscînd cu certitudine, că bunul nominalizat nu-i aparține cu drept de proprietate, a vîndut companiei de leasing strungul de prelucrare a lemnului și freză cu șase capete la prețul de 212,500 lei, cauzîndu-i astfel SRL „Electrosistem”, o daună materială în proporții deosebit de mari.

Conform raportului de expertiză nr. 2086 din 29.06.2011, s-a stabilit că semnăturile literale din numele cet. Ionescu D. de la poziția „cumpărător” a contractului de vînzare-cumpărare nr. 25 întocmit la 21.08.2006 între Plăcintă V. și FPC SRL „Mob. Cons. Tîmplar”; poziția „cumpărător” de pe Anexa nr.1 la contractul de vînzare-cumpărare nr.25 întocmit la 21.08.2006 între Plăcintă V. și FPC SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, sunt executate de Ionescu D., a cărui mostre de scris au fost prezentate. Semnătura din numele cet. Plăcintă V. depusă la poziția „vînzător”, de pe contractul de vînzare - cumpărare nr. 2 întocmit la 21.08.2006 între Plăcintă V. și FPC „Mob. Cons. Tîmplar” SRL, este probabil executată nu de Plăcintă V., ci de o altă persoană, fapt care denotă că contractul a fost falsificat.

În continuare, Ionescu D. urmărind scopul dobîndirii ilicite a casei de locuit de pe str. Traian 6, mun. Chișinău, care aparținea cu drepturi depline de proprietate atît cet. Strîmbei Gh. cît și cet. Strîmbei M., la 05.06.2006 a falsificat declarația cet. Strîmbei M., prin care din numele acesteia a dat acordul cet. Strîmbei Gh. să vîndă casa și terenul aferent cu suprafața de 0,0851 ha, care ulterior a fost autenticată de notarul V. Nagacevschi.

Conform raportului de expertiză nr.433 din 10.03.2011, s-a stabilit că „în Declarația din numele cet. Strîmbei M., prin care s-a dat acordul soțului Strîmbei Gh., să vîndă imobilul cu numărul cadastral 5501204598, autenticată la notarul privat V. Nagacevschi, datată cu 18.10.2006, au fost stabilite modificări ale conținutului inițial, și anume: la conținutul textului inițial al declarației, după textul „ce constituie avere dobîndită în timpul căsătoriei”, a fost adăugat textul cu conținutul „pe acest teren este și construcția nefinisată”, cu utilizarea altui tip

de imprimantă. Textul de bază al declarației din numele cet. Strîmbei M., prin care s-a dat acordul soțului Strîmbei Gh., să vîndă imobilul cu nr. cadastral 5501204598, autentificată la notarul privat V. Nagacevschi, dataată cu 18.10.2006, cu excepția poziției - „pe acest teren este și construcția nefinisată”, este realizat cu folosirea imprimantei Laser, iar fragmentul textului adăugat cu conținutul - ”pe acest teren este și construcția nefinisată”, a fost realizat cu folosirea imprimantei Jet de cerneală.

Episoadele de escrocherie și confecționare, deținere, folosire a documentelor oficiale false, cauza nr. 2009990604

Ionescu D., la 21 decembrie 2007, activînd în calitate de director la firma de producție și comerț SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune i-a prezentat cet. Filipovici V. unele acte ce ofereau dreptul de construcție a locuințelor noi pe strada Basarabiei, 1 din or. Ialoveni, care nu i-au fost eliberate de către organele competente și a încheiat cu Filipovici V. un contract de investiții nr. 16 din 21.12.2007, în baza căruia SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, reprezentat de către directorul Ionescu D., s-a obligat să efectueze lucrări de construcție a locuinței cu suprafața totală de 62,7 m.p., obținînd de la Filipovici V. conform chitanțelor la dispoziția de încasare nr. 09 din 21.12.2007 și nr.09 din 24.01.2008, bani în sumă de 330.000 lei și știind cu certitudine că nu se vor efectua lucrări de construcție, Ionescu D., folosindu-se de relațiile de încredere cu Filipovici V., a înșușit banii ultimei, cauzîndu-i astfel un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Tot Ionescu D., continuîndu-și acțiunile sale criminale îndreptate spre dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, activînd în calitate de director la firma de producție și comerț SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, prin înșelăciune, prin prezentarea cet. Bodrug V. a unor acte ce ofereau dreptul de construcție a locuințelor noi pe strada Basarabiei, 1 din or. Ialoveni, care nu i-au fost eliberate de către organele competente, la 28 decembrie 2007, a încheiat cu Bodrug V. un contract de investiții nr. 10 în baza căruia SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, reprezentat de către directorul Ionescu D., s-a obligat să efectueze lucrări de construcție a locuinței cu suprafața totală de 56,4 m.p., obținînd de la Bodrug V. conform chitanțelor la dispoziția de încasare nr.10 din 28.12.2007 și nr.11 din 28.012.2007, bani în sumă de 225.000 lei și știind cu certitudine că nu se vor efectua lucrări de construcție, Ionescu D., folosindu-se de relațiile de încredere cu Bodrug V., a înșușit banii ultimei, cauzîndu-i astfel prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Tot el, continuîndu-și acțiunile sale intenționate, acționînd în vederea realizării intenției sale infracționale în perioada lunii iunie 2009, activînd în calitate de director la aceeași întreprindere și avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, manifestate prin confecționarea și prezentarea cet. Dmitrieva E., Dmitriev V. și Fălceanu V. a certificatului de urbanism fals referitor la edificarea construcției locuințelor noi pe str. Eugen Coca 35 din mun. Chișinău, cît și încheierea a două contracte cu cet. Dmitrieva E. și Fălceanu V., în baza căruia SRL „Mob. Cons. Tîmplar”, reprezentat de către directorul Ionescu D., s-a obligat să efectueze lucrări de construcție a mansardelor, aflîndu-se în mun. Chișinău și or. Vatra, a obținut de la Dmitrieva E. și Fălceanu V. bani a cîte 4.000 euro, destinați pentru începerea construcției mansardelor, știind cu certitudine că nu se vor efectua lucrări de construcție, folosindu-se de relațiile de încredere cu cet. Dmitrieva E. și Fălceanu V., a înșușit

baniilor ultimilor, cauzându-le astfel un prejudiciu material în sumă totală de 8000 euro, ceea ce constituiau 125 435 lei.

Cauza penală nr. 2008031461

Ionescu D., la 16.07.2008, având intenția de a sustrage bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se pe str. Calea Ieșilor, mun. Chișinău în preajma întreprinderii SA „Zorile”, sub pretextul lăsării în gaj a automobilului de model „Kia Sorento” cu n/î AS 920 lui Ostrovschi N., care știind cu certitudine că este sechestrat de către oficiul de executare a r-lui Ialoveni, a înșușit bani în sumă de 14 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Republicii Moldova la acea dată constituiau 220 024 lei, cauzându-i lui Ostrovschi N. o pagubă materială considerabilă.

Cauza penală nr. 2012481025

Ionescu D., la 17.05.2012, aflându-se pe str. Podul Înalt 12/1, mun. Chișinău și având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, folosind pretextul obținerii unui avans, pentru inițierea lucrărilor de construcție a unei anexe la blocul locativ amplasat pe str. Podul înalt 12/1, a obținut de la cet. Rîcov S. bani în sumă de 15 000 lei, cauzându-i acestuia daune în proporții considerabile.

Tot el, la 17.05.2012, aflându-se pe str. Podul înalt 12/1, mun. Chișinău și având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, folosind pretextul obținerii unui avans, pentru inițierea lucrărilor de construcție a unei anexe la blocul locativ amplasat pe str. Podul înalt 12/1, mun. Chișinău, a obținut de la cet. Borșov S., bani în sumă de 15 000 lei. În continuarea acțiunilor sale, la 19.05.2012, Ionescu D., urmărind același scop de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, folosind pretextul obținerii unui împrumut, a dobândit de la cet. Borșov S., bani în sumă de 1150 euro, care la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei, constituiau suma de 17 33,5 lei.

Tot el, la 19.05.2012, aproximativ la orele 10.00, aflându-se la intersecția bd. Ștefan cel Mare și str. Tighina, mun. Chișinău, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, folosind pretextul obținerii unui avans, pentru inițierea lucrărilor de construcție a unei anexe la blocul locativ amplasat pe str. Podul înalt 12/1, mun. Chișinău, a obținut de la cet. Vutcariov V., bani în sumă de 18 000 lei, cauzându-i ultimei daune în proporții considerabile.

Tot el, la 19.05.2012, aproximativ la orele 19.00, aflându-se pe str. Socoleni, mun. Chișinău, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, folosind pretextul obținerii unui avans, pentru inițierea lucrărilor de construcție a unei anexe la blocul locativ amplasat pe str. Podul Înalt 12/1, mun. Chișinău, a obținut de la cet. Guțan A., bani în sumă de 15 000 lei, cauzându-i un prejudiciu în proporții considerabile.

Cauza penală nr. 2013440107

Ionescu D., în perioada de timp de la 15.07.2012 pînă la 16.08.2012, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul confecționării unui balcon din lemn, personal a primit de la cet. Juncu Al., bani în sumă de 10 000 lei, pe care i-a înșușit, neîndeplinindu-și obligația asumată și cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Cauza penală nr. 2013020747

Ionescu D., la 01.02.2012 aproximativ pe la ora 10.00 min., aflându-se în mun. Chișinău, str. Socoleni, 19/2, ap.24, cunoscând cu certitudine, că este în imposibilitate de a executa cerințele înaintate, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul confecționării a 8 scaune din lemn, prin înșelăciune și abuz de încredere a primit de la cet. Donoi Al., cu titlu de avans suma de 2500 lei, asigurându-l pe ultimul cu promisiuni că pînă la 08.03.2012, scaunele vor fi confecționate, însă, ca rezultat scaunele nu le-a confecționat și banii nu i-a returnat, eschivându-se în continuare de la întîlnirile cu partea vătămată, cauzîndu-i acestuia prin acțiunile sale o daună materială în proporții considerabile estimată la suma de 4900 lei.

Episodul de escrocherie pe cauza penală nr.2014020250

Ionescu D, la 01.10.2013, avînd scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflîndu-se pe str. Socoleni, 5/3, mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a-i confecționa două uși și o balustradă din lemn, a obținut de la cet. Ciobanu C., mijloace bănești în sumă totală de 17 000 lei, după care primind banii nu a executat comanda în termenul stabilit, în rezultat cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în suma de 17 000 lei.

Episodul de escrocherie pe cauza penală nr. 2014020223

Ionescu D., la 05.10.2013, avînd scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflîndu-se pe str. Studenților, 2/2 mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul confecționării și montării unei scări din lemn, a însușit de la cet. Frunze S., mijloace bănești în sumă totală de 600 euro, care conform cursului de schimb oficial al BNM la data respectivă, constituiau 10930,92 lei, iar ulterior la data de 22.12.2013, aflîndu-se pe str. Ceucari 5/6, ap.28, mun. Chișinău, a mai primit suma de 100 euro, ceea ce conform cursului BNM constituie 1821,82 lei, după care primind banii nu a executat comanda în termenul stabilit, în rezultat cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 12 752,74 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Ionescu D. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria, *adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvîrșită de două persoane în proporții deosebit de mari* și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, după semnele calificative, *confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false soldate cu daune în proporții mari a drepturilor și intereselor ocrotite de lege persoanelor fizice și juridice*, iar a lui Plăcintă V. au fost încadrate în dispoziția art. 190 alin. (5) Cod penal, după aceleași semne calificative expuse supra.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401 - 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către inculpatul Ionescu D. și avocatul Verebceanu S. în interesele inculpatei Plăcintă V.

3.1. Potrivit apelului avocatului Verebceanu S., declarat în interesele inculpatei Plăcintă V. s-a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Plăcintă V. să fie achitată, din motiv că în acțiunile ei nu se întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

Apărătorul a invocat ilegalitatea și netemeinicia sentinței din motiv că la adoptarea acesteia instanța de judecată nu a examinat circumstanțele raporturilor civile dintre părți, și anume ale acțiunii civile a lui Codreanu V., chiar dacă la ședința de judecată din 22.10.2014 apărarea a prezentat Hotărârea din data de 05.08.2009 emisă de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău pe cauza civilă în baza cererii de chemare în judecată a lui Codreanu V. către SRL „Nilcunic & Co”, Ionescu D. și Plăcintă V.

La fel, din declarațiile lui Iosob Ig., proprietarul automobilului „Mercedes Sprinter” cu n/î C NX 618 rezultă că acesta și-a restituit bunul, în rezultatul anulării procurii și mandatului înregistrat pe numele lui Codreanu V. Parte a contractului de investiție nr. 01 din 02.12.2008 era tocmai Iosob Ig. Din aceste considerente, apelantul a specificat că, la caz, este foarte evidentă lipsa elementelor infracțiunii de escrocherie, faptele purtînd un caracter civil. La fel, în acțiunile inculpatei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, și anume lipsește obiectul infracțiunii, or reclamantul Codreanu V. și-a exercitat pe deplin dreptul la apărare a drepturilor sale în ordinea acțiunii civile. Lipsește latura obiectivă a infracțiunii întrucît acțiunile inculpatei Plăcintă V. au doar temeii juridic civil, de încheiere a contractelor civile, de prestări a serviciilor și executarea a lucrărilor. La fel, lipsește latura subiectivă ori atitudinea și scopul lui Plăcintă V. a fost de încheiere a contractelor civile, de derulare și executare a lucrărilor în vederea obținerii avantajului patrimonial civil al beneficiarului final al lucrărilor.

3.2. Inculpatul Ionescu D. a solicitat admiterea apelului declarat și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința sa, din motiv că în acțiunile lui nu se întrunesc elementele infracțiunii de escrocherie, iar învinuirea înaintată nu și-a găsit confirmare, în urma cercetării judecătorești.

Pe episoadele privitor la părțile vătămate Durlescu Gh., Semionov V., Dobrovolschi St., Screivers Z., S.A „Electrosistem”, Capsîs E., Morari Gh., Codreanu V., Tabachi D., S.A. „Autoprim-Service”, Strîmbei Gh., Crețu A., Eremciuc V., Postovan Gh., „Electrosistem”, Juncu Al., Donoi Al., Vutcareu V., Borșov S., Rîcov S., Guțu A., Frunze S., Ciobanu C., Scutaru T., inculpatul consideră că instanța de fond urma să emită o sentință de achitare, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. La fel, inculpatul a invocat faptul că instanța de fond nu a apreciat corect probele cercetate în instanța de judecată.

Astfel, inculpatul a menționat faptul că pe parcursul anchetei nu s-au cerut documente drept dovadă a lucrărilor efectuate, în toate epizoadele nu s-au ridicat documentele și materialele, nu sunt procese-verbale de ridicare. De OUP nu s-a dispus efectuarea reviziei-documentare, inventarierii, expertizei departamentale. Acest lucru dovedește că nu s-au acumulat probe suficiente, care confirmă fapta și vinovăția lui Ionescu D. și Plăcintă V. de comiterea infracțiunii de escrocherie. Nu s-a ținut cont de argumentele invocate de inculpați în apărarea lor, de circumstanțele care diminuează sau agravează răspunderea învinuiților precum și termenele pentru liberarea de răspunderea penală. Astfel, apelantul a specificat că instanța de judecată era obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, după cum prevede art. 101 alin. (4) Cod procedură penală.

În continuare, apelantul a mai specificat în textul apelului declarat că, pe fiecare episod care îi este imputat prin actul de sesizare a instanței, între dînsul și părțile vătămate au existat niște relații civile, iar asupra soluționării lor urmează să se expună instanța de drept civil.

De asemenea, inculpatul a menționat că pedeapsa aplicată de instanța de fond, este excesiv de mare, dînsul avînd vîrsta de 65 ani, ceea ce echivalează practic cu detențiunea pe viață.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2015, apelul declarat de către avocatul Verebceanu S. în numele inculpatei Plăcintă V. a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței în această parte, iar apelul inculpatului Ionescu D., a fost admis parțial, cu casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit căreia Ionescu D. a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și condamnat la o pedeapsă de 10 (zece) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate economică și comercială pe un termen de 5 (cinci) ani

În rest sentința a fost menținută.

Termenul de executare a pedepsei stabilite în privința lui Ionescu D. de calculat din 24.06.2015 cu includerea în acest termen a perioadei aflării ultimului în arest din 21.11.2008 pînă la 24.11.2008, 18.11.2010 pînă la 25.05.2011 și din 26.11.2014 pînă în prezent.

Termenul executării pedepsei în privința inculpatei Plăcintă V. de calculat din momentul reținerii acesteia.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, analizînd probele administrate și cercetate de către instanța de fond și suplimentar de cea de apel s-a conchis că vina inculpaților Ionescu D. și Plăcintă V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. a) Cod penal în privința lui Ionescu D. este dovedită integral.

Instanța de apel a specificat că, contrar celor susținute de inculpați, reieșind din probatoriul administrat și modalitatea în care aceștia au acționat, s-a dovedit cu certitudine toate elementele infracțiuni incriminate în baza art. 190 Cod penal, dispoziția infracțiunii de escrocherie constă în dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere. Or, în pofida faptului că inculpații au declarat că nu au avut intenția de a înșela părțile vătămate și au strîns banii de la ei în vederea realizării lucrărilor de construcții în acțiunile lor, circumstanțele de fapt denotă mai multe elemente de înșelăciune și abuz de încredere. Apelanții invocă eronat precum că relațiile care au apărut între ei și părțile vătămate cad sub incidența legii civile și nicidecum aceste acțiuni nu se încadrează în cadrul legii penale.

În acest sens, instanța de apel a menționat că de fapt intervenția legii civile în situația dată nu este aplicabilă atîta timp cît inculpații, deși și-au asumat niște angajamente prin încheierea contractelor între ei și părțile vătămate, aceste contracte au purtat un caracter simulat și aceste angajamente de fapt nu au fost executate în nici o măsură. Respectiv, nu poate merge vorba despre o careva diligență a părților și în acest sens acțiunile inculpaților au fost îndreptate spre un scop bine determinat și anume scopul de cupiditate. Acesta se confirmă și prin faptul că părțile vătămate au fost duse în eroare referitor la sumele de bani care urmau a fi investite în locuințele ce trebuiau să le primească. Contractele prin care se efectuau împrumuturile de la

părțile vătămate purtau un caracter fictiv, formal, fiindcă nici o parte din aceste împrumuturi nu au fost restituite părților vătămate. Din toate părțile vătămate care au fost audiate în instanța de fond și în instanța de apel doar o singură partea vătămată a declarat că i-a fost restituit împrumutul acordat lui Ionescu D.

Totodată, instanța de apel a conchis că de la bun început inculpații nu intenționau să-și îndeplinească angajamentele, intrând în posesia acestor bani care li se acordau și nu mai comunicau cu părțile vătămate, iar prin diferite metode se eschivau de a duce careva tratative cu părțile vătămate.

Mai mult s-a specificat că, nu pot fi justificate acțiunile lui Ionescu D. pe episoadele de escrocherie în privința părților vătămate Capsîs, Balațcaia, Crimincean atîta timp cît inculpatul însăși prin încheierea acestor contracte de investiții a încasat sume de bani de la părțile vătămate știind de facto că casa de locuit unde se pretinde că se efectuau lucrările de construcții constituia obiectul unui litigiu cu Spitalul Raional Ialoveni și în acest sens, deja era o hotărîre definitivă și irevocabilă prin care i s-a dat câștig de cauză Spitalului Raional Ialoveni. Astfel, această hotărîre datează din 2005 pe cînd contractele de investiții inculpatul le-a încheiat cu părțile vătămate în perioada anului 2007 or, această circumstanță denotă faptul că inculpatul a abuzat de încrederea părților vătămate și le-a dus în eroare.

Or, practic o mare parte din părțile vătămate au indicat în instanța de apel că le-a inspirat încrederea în inculpatul Ionescu D. anume faptul că el este o persoană în vîrstă, are studii superioare, fost colaborator MAI și, totodată, prezentînd un set de documente care îi permite efectuarea lucrărilor de construcții, însă, de fapt, conținutul acestora era denaturat.

Cît privește învinuirea încriminată inculpatei Plăcintă V., instanța de apel a conchis că și în această parte sentința este legală și întemeiată, fiind acumulate suficiente probe că inculpata, de comun acord cu Ionescu D. a participat la înșelarea părților vătămate, prezentîndu-se ca administrator la „Nilcunic & Co” SRL și din numele acesteia a încheiat contracte fictive de investiții.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatei Plăcintă V., precum că aceasta activa în cadrul societății comerciale „Nilcunic & Co” pur formal și nu era remunerată de către Ionescu D., sugerînd astfel idea precum că a fost dusă în eroare și a fost instigată de către ultimul la săvîrșirea infracțiunii de escrocherie.

În vederea excluderii acestei poziții instanța de apel a menționat că partea vătămată Codreanu V. a indicat expres precum că la toate negocierile cu dînsul a participat și Plăcintă V., toate încasările erau efectuate de către Plăcintă V., ea a semnat contractele, a aplicat ștampila.

Astfel, atît în ședința de judecată, cît și în instanța de apel, s-a constatat cu certitudine intenția, motivul și scopul comiterii faptelor încriminate inculpaților, și anume de a obține prin înșelăciune și abuz de încredere mijloace bănești de la părțile vătămate.

De asemenea, instanța de apel a statuat că numărul mare de părți vătămate se datorează faptului că practic toate părțile vătămate au fost duse în eroare nu numai din motivul că le-a inspirat încrederea inculpatul Ionescu D., dar și din motivul lipsei culturii juridice. Părțile vătămate nefiind informate, nefiind consultate au fost înșelate. Evaluînd cuantumul prejudiciului cauzat tuturor, se observă că acesta se ridică pînă la 5 105 743 lei, iar din această

sumă practic a fost restituit părților vătămate o parte mizeră, marea majoritate nu au obținut nimic.

Or, instanța de apel a respins argumentele avocaților cu referire la faptul că acțiunile inculpaților în raport cu părțile vătămate sunt niște relații civile, or, este absurd ca pe parcursul a mai bine de cinci ani să continui încheierea unor tranzacții și să le consideri relații civile, știind cu certitudine că nu ai posibilitate să-ți onorezi obligațiile. După cum rezultă din declarațiile multor părți vătămate, atunci când insistau la prezentarea a careva dovezi de îndeplinire a lucrărilor, sau solicitau restituirea sumelor bănești, inculpatul nu mai răspundea la apelurile telefonice, schimba numerele de telefon.

Din atare considerente, în procesul examinării cauzei penale, instanța nu a stabilit careva circumstanțe, care ar pune la îndoială declarațiile părților vătămate, martorilor privitor la acțiunile inculpaților și careva temeieri de a nu crede acestor declarații. Respectiv, alegațiile apelanților privitor la achitarea inculpaților din lipsa în acțiunile lor a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal sunt lipsite de suport probant.

Totodată, s-a reținut că în partea stabilirii pedepsei inculpatului Ionescu D. instanța de fond nu a acordat eficiență deplină prevederilor art. 61, 75 Cod penal. Or, infracțiunea pentru care este recunoscut vinovat Ionescu D., conform art. 16 Cod penal face parte din categoria celor deosebit de grave pentru care legea prevede pedeapsă cu închisoarea de la 8 la 15 ani. Infracțiunea dată prezintă un pericol social sporit deoarece faptele social periculoase comise de el au cauzat cetățenilor Republicii Moldova, atât un prejudiciu material cât și moral, lăsându-le fără surse materiale și fără spații locative, începând cu anul 2001 și 2013 părțile vătămate au fost prejudiciate în sume considerabile.

De asemenea, s-a specificat că inculpatul Ionescu D., anterior nu a fost condamnat, are vârsta de aproape 66 de ani, iar termenul pedepsei stabilite de către prima instanță ar rezulta pentru el ca detenție pe viață. Din aceste motive, s-a conchis asupra oportunității de a aplica în privința lui Ionescu D. o pedeapsă în limita prevăzută de sancțiunea infracțiunii pentru care este recunoscut vinovat, dar mai redusă decât cea stabilită de prima instanță, în mărime de zece ani, precum și cu menținerea pedepsei complementare obligatorii sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate economică și comercială, cum a fost stabilit de prima instanță.

În privința inculpatei Plăcintă V. instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată de prima instanță este în limitele minime ale sancțiunii infracțiunii incriminate. Instanța de apel nu a constatat temeieri pentru liberarea ei de răspundere penală sau de micșorare a pedepsei prin aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, nefiind stabilite careva circumstanțe excepționale în cauză. Respectiv, în privința ei pedeapsa a fost menținută în limitele stabilite de prima instanță.

Deși în prima instanță părțile vătămate nu au depus acțiuni civile conform prevederilor art. 219-220 Cod procedură penală, dar în cadrul urmăririi penale s-au constituit ca părți civile, fiind recunoscute în această calitate și au solicitat în instanță încasarea prejudiciilor cauzate prin săvârșirea infracțiunii. Din aceste motive, instanța de apel a considerat oportun de a menține sentința și în această parte.

6. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel pronunțată pe marginea cauzei deferite judecării, avocatul Suveică T. acționând în numele inculpatei Plăcintă V., precum și inculpatul Ionescu D. au declarat recursuri ordinare.

6.1. Avocatul Suveică T. acționând în numele inculpatei Plăcintă V., solicită casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din motiv că instanța nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel.

Recurentul specifică că, în apelul declarat de avocatul Verebceanu S., în calitate de apărător al inculpatei a fost invocat drept motiv pentru casarea sentinței faptul că, la 05.08.2009, prin hotărîrea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău s-a dispus admiterea cererii reclamantului Codreanu V. către SRL „Nilcunic”, Ionescu D. și Plăcintă V., dispunîndu-se încasarea datoriei în sumă de 55 000 euro, 8690 euro cu titlu de penalitate, 1500 lei taxa de stat în folosul lui Codreanu V. și 28693,45 lei taxa în folosul statului.

Acțiunea civilă depusă de Codreanu V., a fost intentată înainte de cauza penală în privința lui Plăcintă V. și a avut ca obiect al acțiunii tocmai datoria în sumă de 55 mii euro, datorie care figurează în cadrul dosarului penal menționat. Hotărîrea instanței a fost emisă în cadrul procesului civil în baza aceluiași contract civil încheiat de părți la 12.12.2008.

Astfel, în opinia recurentului prezentul raport denotă caracterul civil al faptelor existente între inculpată și partea vătămată, iar instanța de apel la examinarea apelului declarat nu s-a conformat cerințelor art.414 Cod de procedură penală, nu a apreciat fiecare probă adusă de procuror în susținerea învinuirii și nu s-a pronunțat argumentat asupra respingerii probelor părții apărării, precum și nu a răspuns la toate motivele invocate de apelant.

Titularul dreptului de recurs mai specifică că la judecarea apelului instanța nu a ținut cont și nu a respins argumentat prin careva probe, versiunea inculpatei Plăcintă V. precum că dînsa nu a participat la negocierile întreținute între inculpatul Ionescu D. și părțile Iosob Ig. și Codreanu V. Propunerea de a fi numită în calitate de administrator al SRL „Niculnic” a acceptat-o necătfînd la faptul că se afla în concediu de îngrijire a copilului minor în vîrstă de 4 ani. A avut încredere în concubinul său Ionescu D., cunoștea că acesta are activitate în domeniul construcțiilor și nu a urmărit nici o intenție de a înșela pe cineva sau de a obține profit. Din contra pe parcursul activității sale nici nu a fost remunerată.

Prin urmare, recurentul specifică că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, așa cum cere art.435 Cod de procedura penală, deoarece o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În drept, alegațiile titularului dreptului de recurs se întemeiază pe prevederile din pct. 6) și 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

6.2. Inculpatul Ionescu D., în cererea de recurs din data de 18 august 2015, solicită casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță.

Recurentul menționează că instanța de fond și cea de apel la examinarea cauzei penale, neluînd în considerație argumentele inculpaților, fără verificarea acestora și fără a le combate prin alte probe, în general nu au examinat fondul cauzei. Astfel, inculpatul a prezentat în

apărarea sa, probe decisive, care au fost ignorate la judecarea cauzei, dar care exclud (pun la îndoială) faptul săvârșirii de către dînsul a infracțiunilor incriminate prin rechizitoriu.

Pe parcursul urmăririi penale și în cadrul examinării cauzei penale în instanțele de judecată nu au fost prezentate probe care ar demonstra însușirea bunurilor materiale de către Ionescu D. și Plăcintă V. Astfel, în urma perchezițiilor la domiciliul acestora nu au fost depistate sume considerabile de bani, la fel nu au fost depistate conturi bancare deschise pe numele condamnaților sau bunuri imobile și mobile înregistrate pe numele lor în perioada indicată.

Concluziile instanței de fond și celei de apel nu sînt bazate pe materialele cercetate în ședința de judecată, ci se bazează în exclusivitate pe presupuneri. Or, în cadrul examinării judecătorești s-a stabilit că contractele de împrumut au fost asigurate cu gaj, iar unele sume împrumutate au fost restituite integral sau parțial creditorilor.

La fel, statuările instanței de apel precum că, din toate părțile vătămate care au fost audiate în instanța de fond și în instanța de apel doar o singură parte vătămată a declarat că i-a fost restituit împrumutul acordat lui Ionescu D. este una eronată și nu corespunde adevărului, întrucît părțile vătămate au specificat contrariul.

De menționat și faptul că datoriile indicate în actul de învinuire și sentința de condamnare ca acumulate de către inculpatul Ionescu D. în cea mai mare parte se referă la rata dobînzii, care în majoritatea cazurilor este mai mare decît însăși suma împrumutului, dar aceste circumstanțe constatate în ședințe, nu au primit nici o apreciere din partea instanțelor de judecată.

În continuare, inculpatul a reiterat în textul recursului ordinar circumstanțele cauzei pe fiecare epizod în parte, în esență, repetînd aceleași argumente ca și cererea de apel.

De asemenea, recurentul menționează faptul că Plăcinta V., căreia îi este incriminat un episod de escrocherie nu a urmărit nici un scop de profit. Ultima nu a cunoscut despre înțelegerile inculpatului cu Moraru Gh. și Codreanu V., fiind invitată doar pentru a semna contractele respective. La fel, aceasta cunoștea despre activitatea inculpatului în domeniul construcțiilor, despre existența bazelor de producere pe care le gestiona, de rînd cu alți investitori au vizitat obiectele aflate în construcție fiind martori oculari că lucrările sunt în proces de lucru.

Părțile vătămate Simionov V., Reivers Z., Capriș E., Ciovaga Gh., Angheluța P., Calanciuc A., Gînga M., Omelianiuc S ș.a. în ședința de judecată au confirmat faptul că inculpatul Ionescu D. se ocupa de construcția unor obiecte. În acest scop dînsul a primit în arendă, a împrumutat bani asigurîndu-și datoria cu gaj, a procurat materiale de construcții și efectuat lucrări.

Declarațiile inculpatului, care coroborează cu declarațiile părților vătămate demonstrează faptul că scopul acestuia la încheierea contractelor nu era de a înșela și însuși sumele investite, ci de a le investi în construcții.

După cum s-a mai menționat, sumele primite de la investitori au fost la rîndul său investite în construcția obiectelor, fapt la fel demonstrat de către părțile vătămate, care s-au deplasat la fața locului și s-au convins că la obiecte erau materiale de construcții, acolo se efectuau lucrări. Intru aprecierea cheltuielilor suportate s-a cerut instanțelor de judecată de a dispune efectuarea măsurărilor de control, de a numi expertizele în construcții și contabilă. Aceste cerințe însă au

fost ignorate nemotivat, instanțele de judecată în general nu s-au expus asupra lor, iar sumele încasate neargumentat au fost incriminate ca fiind sustrate.

O parte din bunurile materiale aflate în proprietatea și posesia firmelor administrate de recurent, de fapt, au trecut în proprietate altor persoane juridice și fizice în baza hotărârilor judecătorești, alte bunuri materiale au fost sustrate în perioada aflării condamnatului Ionescu D. în stare de arest preventiv, iar alte bunuri materiale mai sunt și în prezent pe la obiectele de construcție.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată.

Subsidiar la cererea de recurs declarată de Ionescu D. la data de 18 august 2015, ultimul a mai depus suplimente la cererea respectivă datate cu 20 august 2015 și respectiv la 22 septembrie 2015, în care desfășoară argumentele sale expuse în prima cerere.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, iar în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În cauza deferită judecării, sunt declarate mai multe cereri de recurs, dintre care una este a avocatului Suveică T. în numele inculpatei Plăcintă V. și celelalte a inculpatului Ionescu D., astfel în contextul ce urmează instanța de recurs se va expune punctat și separat asupra soluției de inadmisibilitate adoptată pe marginea recursurilor nominalizate.

7.1. Pornind de la expunerea argumentelor instanței pe marginea recursului declarat de avocatul Suveică T. în numele inculpatei Plăcintă V., Colegiul penal constată că din conținutul cererii declarate recurentul invocă ca temei de drept pct. 6) și 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocînd că hotărîrea instanței de apel urmează a fi casată, deoarece nu a fost motivată corespunzător, nu conține răspunsuri la toate capetele de cereri a apelanților și în acțiunile inculpatei nu se întrunesc elementele infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

În esență, avocatul Suveică T. critică soluția instanței de apel prin care s-a menținut condamnarea în privința lui Plăcintă V. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, considerînd că instanța de apel nu a analizat corespunzător toate probele puse la baza învinuirii lui Plăcintă V. și eronat a apreciat că acestea dovedesc indubitabil vinovăția inculpatei de cele imputate.

Colegiul penal consideră că temeiurile pentru recurs invocate de recurent nu sunt incidente în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurentului precum că instanța de apel

nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința lui Plăcintă V. și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de partea apărării în cererea de apel, Colegiul penal amintește că rezultând din jurisprudența constantă a Curții Europene motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

În continuare, instanța de recurs constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de avocatul Verebceanu S. în numele inculpatei, ca nefondat, cu menținerea sentinței în partea condamnării ultimei în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în domeniul economic, comercial pe un termen de 3 ani.

La fel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelurile, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința atacată urmează a fi menținută în privința lui Plăcintă V., fără careva modificări, din considerentele expuse pe larg în partea descriptivă a deciziei.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recursul ordinar declarat de avocatul Suveică T. în numele inculpatei, privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor puse la baza condamnării de către instanțe și versiunea precum că Plăcintă V. nu a participat la negocieri cu partea vătămată Codreanu V., dar a fost dusă în eroare de concubinul său Ionescu D., ea neurmărind scopul înșelării părții nominalizate, Colegiul penal ține să amintească că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea condamnării inculpatei privind învinuirea imputată acesteia prin rechizitoriu.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei

soluții decât cea pe care materialul probator o susține. La caz, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelurile instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței în partea condamnării lui Plăcintă V. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpata a săvârșit infracțiunea de escrocherie în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Cu privire la criticele subsidiare ale recurentului precum că instanțele au dispus condamnarea lui Plăcintă V. în baza art. 190 Cod penal, fără a se expune argumentat asupra versiunii înaintate de ultima că dînsa a fost dusă în eroare de concubinul său Ionescu D. și nu a urmărit scopul înșelării părților vătămate Codreanu V., Colegiul penal le apreciază drept nefondate întrucît potrivit textului deciziei recurate, de altfel și a sentinței, se constată că instanțele au apreciat corect că aceasta versiune este o tactică de apărare invocată de inculpată și susținută de Ionescu D. în vederea absolvirii ei de răspundere penală.

Tot aici, Colegiul penal reține că aceste critici sunt vădit neîntemeiate, reieșind și din faptul că, în speță, au fost administrate și alte probe suficiente care dovedesc cu certitudine vinovăția lui Plăcintă V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, în particular Colegiul penal susține statuările instanței de fond precum că: *„Plăcintă V. în perioada anilor 2008-2009, activînd în calitate de director al SC „Nilcunic & Co” SRL /f.d.Vol.-VI-f.d.51/, nefiind titular de licențe, eliberate de Camera de Licențiere /Vol.-V-f.d.19/ și în mod special pentru construcții de clădiri sau construcții inginerești, instalații și rețele tehnico-edilitare, reconstrucții, consolidări, restaurări, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul efectuării unor lucrări de construcție, în lipsa unei licențe de activitate în domeniul dat, în vederea realizării intenției sale criminale, pentru a însufla încredere, a întocmit și semnat cu Codreanu V. la data de 10.12.2008 contractul de investiție în construcția unei mansarde de la et. 17 al blocului locativ nr. 16/1, str. Calea Ieșilor, mun. Chișinău, primind bani în sumă de 55000 euro, echivalentul în sumă de 663 564 lei, fapt confirmat prin chitanța la dispoziția de încasare a SC „Nilcunic & Co” SRL /Vol.-VI.f.d.57-64/.*

Vinovăția inculpatei se mai confirmă și prin declarațiile părții vătămate Codreanu V., a martorului ocular Iosob Ig. și materialele dosarului și anume: informația obținută de la Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare din 06.04.2011 în care s-a constatat că perioada anilor 2004-2009, SC „Nilcunic & Co” nu a solicitat eliberarea certificatului de urbanism, la proiectarea unor imobile în mun. Chișinău și certificatul de urbanism nr.909/07 din 20.12.2007 a fost eliberat Asociației Proprietarilor de locuințe Privatizate nr.53/313, pentru proiectarea unei mansarde, în limitele planimetrice ale blocului de locuit din Calea Ieșilor 16/1; informația obținută de la Direcția autorizare și disciplină în construcții în care s-a constatat că potrivit bazei de date a Direcției autorizare și disciplină în construcții a Primăriei

mun. Chişinău, în perioada anilor 2007-2011, pe numele SC „Nilcunic & Co” SRL sau APLP nr.53/313 autorizație de construire privind construirea mansardei din str. Calea Ieşilor, 16/1 nu a fost eliberată; procesul-verbal de cercetare la fața locului, întocmit la 17 martie 2011, în cadrul căruia a fost cercetat acoperișul blocului de apartamente cu 16 etaje, amplasat în mun. Chişinău str. Calea Ieşilor 16/1, unde nu sunt efectuate careva lucrări de construcție cu tabelul fotografic.”

În continuare, avînd în vedere că recurentul invocă că între inculpată și partea vătămată Codreanu V. au existat niște relații civile, iar prejudiciul cauzat ultimului a fost recuperat de acesta în baza hotărîrii instanței civile din 05.08.2009 și din atare considerente se pretinde achitarea lui Plăcintă V. de cele incriminate, Colegiul penal pentru a da răspuns la aceste alegații, și anume în partea ce ține de delimitarea infracțiunii de escrocherie de un litigiu civil, ține să specifice despre statuările doctrinare și jurisprudențiale în materie. Astfel, la delimitarea nominalizată trebuie de luat în considerare că temeiul aplicării răspunderii în baza art. 190 Cod penal, apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Sub incidența legii penale intră doar acele încălcări care demonstrează rea-voință și fraudă din partea făptuitorului. Nu este supus îndoielii faptul că atunci cînd făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are, își demonstrează reaua-voință în raport cu victima. Or, nu putem afirma, retrospectiv, că inculpații nu au fost în măsură să-și execute obligațiile contractuale, dat fiind că dînșii au recurs la procedee frauduloase în detrimentul victimelor.

Mai mult, nu poate fi invocată imposibilitatea făptuitorului de a găsi mijloace materiale pentru a-și îndeplini obligațiile asumate – ca temei de a nu-i fi aplicată răspunderea penală – dacă a manifestat rea-voință sau intenție frauduloasă față de obligațiunile asumate în raport cu victima.

În esență, delimitarea dintre escrocherie și încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luîndu-se în considerare două aspecte de maximă importanță:

- atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor;
- prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.

La caz, s-a constatat cu certitudine că Ionescu D. împreună cu Plăcintă V., urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, pe parcursul lunii noiembrie 2008, a obținut încrederea lui Codreanu V. prin comunicarea ultimului a unor date denaturate despre activitatea dînșilor în domeniul construcțiilor, după care, la 02 decembrie 2008, Plăcintă V. în calitate de director al SC „Nilcunic&Co” SRL, știind cu certitudine că nu dispune de setul de acte care ar permite efectuarea lucrărilor de construcție, a încheiat cu Iosob Ig., care era împuternicit de către Codreanu V., contractul de investiție nr. 01 cu prețul de 20.000 euro. Tot atunci, Codreanu V. conform contractului nominalizat i-a transmis lui SC „Nilcunic&Co” SRL, în persoana lui Plăcintă V., automobilul de model „Mercedes Sprinter” cu n/î C NX 618.

Ulterior, la 10.12.2008, continuîndu-și acțiunile sale criminale îndreptate spre dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, SC „Nilcunic & Co” SRL, în persoana lui Plăcintă V., a încheiat cu Iosob Ig. contractul de investiții nr. 02, prin care SC „Nilcunic & Co” SRL s-a obligat să construiască un apartament cu o odaie, cu suprafața de 40 m², situat la et. 17 de pe str. Calea Ieşilor 16/1 din mun. Chişinău, iar Codreanu V. să achite suma de 30.000 euro. Tot

atunci, Codreanu V. i-a transmis lui Ionescu D. și Plăcintă V., în contul construcției apartamentului, automobilul de model „Toyota Avensis” cu n/î C MM 913 și mijloace bănești în sumă de 15.000 euro.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Ionescu D. și Plăcintă V., sub pretextul achitării pentru contractele de investiție nr.01 și 02 i-au cauzat, prin înșelăciune și abuz de încredere, părții vătămate Codreanu V. o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 663,564 lei.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră necesar de a reitera că, potrivit dispoziției art. 190 Cod penal, ca escrocherie se consideră faptele de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin *dobândire ilicită a bunurilor* se prezumă un act opus celui licit, efectuat cu recredință, prin care făptuitorul obține (pentru sine sau pentru altul) transmiterea voită în proprietate, posesiune, a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptului asupra acestora.

Prin *înșelăciune* se înțeleg acțiunile făptuitorului de a duce în eroare, de a amăgi proprietarul prin prezentarea ca adevărate a unor fapte, evenimente sau prezentarea ca mincinoase a unor fapte, evenimente, dar care corespund adevărului sau prin tănuirea (necomunicarea) unor împrejurări care făptuitorul era obligat să le comunice.

Prin *abuz de încredere* făptuitorul folosește, în scop de a obține un bun material (bani), relațiile de încredere, de bunăvoință, de sinceritate, de siguranță a proprietarului ori a altei persoane cu drept de a dispune de bunuri. Încrederea poate fi rezultatul diferitor circumstanțe, împrejurări în legătură cu serviciul făptuitorului, de rudenie ori de prietenie cu partea vătămată. Încrederea mai poate rezulta și din relațiile contractuale a proprietarului cu făptuitorul.

Or, reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal susține integral argumentele instanțelor ierarhic inferioare în vederea respingerii poziției părții apărării precum că, la caz, sunt prezente niște relații civile între inculpată și partea vătămată Codreanu V., specificându-se că: *„Reieșind din cele mai sus menționate, instanța de judecată respinge ca neîntemeiat și argumentul părții apărării S. Verebceanu, privitor la achitarea inculpatei V. Plăcintă din motivul relațiilor civile, dar nu penale, deoarece admiterea acțiunii părții vătămate de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 05.08.2009 nu poate servi drept temei de absolvire a inculpatei de răspunderea penală pentru fapta comisă în urma acțiunilor de escrocherie prin participație, dat fiind faptul că în ședința de judecată s-a stabilit vinovăția acestora.”*

De asemenea, sunt întemeiate și concluziile expuse de instanța de apel în partea descriptivă a deciziei adoptate, precum că: *„... în pofida faptului că inculpații au declarat că nu au avut intenția de a înșela părțile vătămate și au strâns banii de la ei în vederea construcției locative, circumstanțele de fapt denotă mai multe elemente de înșelăciune și abuz de încredere.*

Apelanții invocă precum că relațiile care au apărut între ei și părțile vătămate cad sub incidența legii civile și nicidecum aceste acțiuni nu se încadrează în cadrul legii penale.

În acest sens, colegiul menționează că de fapt intervenția legii civile în situația dată era imposibil atîta timp cît inculpații, deși și-au asumat niște angajamente prin încheierea contractelor între ei și părțile vătămate, aceste contracte au purtat un caracter simulat și aceste angajamente de fapt nu au fost executate nici într-o măsură. Respectiv, nu poate merge vorba

despre o careva diligență a părților și în acest sens acțiunile inculpaților au fost îndreptate spre un scop bine determinat și anume scopul de cupiditate. Acesta se confirmă și prin faptul că părțile vătămate au fost duse în eroare referitor la sumele de bani care chipurile urmau a fi investite în locuințele pe care urmau să le primească. Contractele de împrumut prin care se efectuau împrumuturile de la părțile vătămate purtau un caracter fictiv, formal, fiindcă nici o parte din aceste împrumuturi nu au fost restituite părților vătămate. Din toate părțile vătămate care au fost audiate în instanța de fond și în instanța de apel doar o singură partea vătămată a declarat că i-a fost restituit împrumutul care i-a fost acordat lui Ionescu.

Totodată, colegiul conchide că de la bun început inculpații nu intenționau să-și îndeplinească angajamentele, intrînd în posesia acestor bani care li se acordau lor și nu mai comunicau cu părțile vătămate și prin diferite metode se eschivau de a duce careva tratative cu părțile vătămate.”

Din considerentele de fapt și de drept enunțate supra, se statuează că alegațiile apărătorului inculpatei invocate în susținerea achitării ultimei sunt vădit neîntemeiate.

7.2. Cu privire la criticele expuse în textul recursului ordinar declarat de inculpatul Ionescu D., Colegiul penal consideră că acesta sunt vădit nefondate, în raport cu actele cauzei și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii constatate de instanțe și reținute în sarcina ultimului.

Astfel, Colegiul penal reține că nu sunt întemeiate criticele recurentului privitor la faptul că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător decizia de condamnare adoptată în privința lui Ionescu D. și Plăcintă V. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, iar argumentele de respingere a acestor alegații au fost expuse de instanța de recurs în punctul precedent al prezentei decizii, potrivit cărora s-a conchis că decizia instanței de apel corespunde exigențelor legale în partea ce ține de motivarea acesteia.

În partea ce ține de chestiunea de apreciere a probelor și ignorarea unor probe decisive care ar fi confirmat indubitabil nevinovăția inculpatului de cele imputate, Colegiul penal expune că, așa cum a statuat și mai sus, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanța ierarhic inferioară.

Prin urmare, instanța de recurs consideră întemeiate concluziile instanței de apel expuse în textul deciziei privitor la aceea că: *„În procesul examinării cauzei penale, instanța n-a stabilit careva circumstanțe, care ar pune la îndoială declarațiile părților vătămate, martorilor privitor la acțiunile inculpaților și careva temeieri de a nu crede acestor declarații, care au fost relatate sub jurămînt. Respectiv, cerințele apelurilor privitor la achitarea acestora din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal sunt lipsite de suport probant.”*

Mai mult ca atît, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dîndu-le o apreciere justă, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal mai specifică că, în sensul dispoziției art. 190 Cod penal, în cazul escrocheriei victimele transmit benevol bunurile către făptuitor, sub influența

înșelăciunii sau a abuzului de încredere. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi la fel calificată ca escrocherie în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra bunurilor, urmărea scopul însușirii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Potrivit circumstanțelor constatate în cauza deferită judecării, intenția inculpatului a fost demonstrată prin faptul că dînsul și-a asumat angajamente față de părțile vătămate, dar nu intenționa să le execute, or nu avea actele necesare pentru realizarea lucrărilor de construcții, nu dispunea de dreptul de a înstrăina bunurile, nedeținîndu-le cu drept de proprietate, etc.

Deci, corect a conchis instanța de apel că: *„.....nu pot fi justificate acțiunile lui Ionescu D. pe episoadele de escrocherie în privința părților vătămate Capsis, Balațcaia, Crimincean atîta timp cît inculpatul însăși prin încheierea acestor contracte de investiții a încasat sumele de bani de la părțile vătămate știind de facto că casa de locuit unde se pretinde că se efectuau lucrările de construcții constituia obiectul unui litigiu cu Spitalul Raional Ialoveni și în acest sens, deja era o hotărîre definitivă și irevocabilă prin care i s-a dat cîștig de cauză Spitalului Raional Ialoveni. Astfel, această hotărîre datează din 2005 pe cînd contractele de investiții inculpatul le-a încheiat cu părțile vătămate în perioada anului 2007 or, această circumstanță denotă faptul că inculpatul a abuzat de încrederea părților vătămate și le-a dus în eroare.”*

Colegiul penal mai expune că, afirmațiile inculpatul precum că în cadrul examinării prezentei cauze s-a stabilit că toate contractele de împrumut au fost asigurate cu gaj, iar unele sume au fost restituite integral sau parțial creditorilor, nu presupune nevinovăția lui și nu-l absolvă de răspunderea penală pentru infracțiunea de escrocherie incriminată.

Astfel, faptele inculpatului cuprind toate elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, iar încadrare juridică a acțiunilor imputate lui Ionescu D. în baza art.190 alin. (5) Cod penal este corectă, legală și întemeiată.

Nu în ultimul rînd, Colegiul penal mai reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond și de apel și, căroră instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeuri de casare a hotărîrilor atacate, nu s-au stabilit.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 8) a alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință, deci, nu persistă temeuri de casare a soluției adoptate de instanța de apel, soluția instanței fiind una legală și întemeiată.

Avînd în vedere considerentele expuse și raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul declarat sunt vădit neîntemeiate.

Cu privire la criticile recurentului menționate în cererile de recursuri ordinare din 18 august 2015 și respectiv din 18 septembrie 2015, Colegiul penal le declară inadmisibile, ca fiind

depus peste termen. Or, în conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Din materialele dosarului se reține că, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la data de 17 iulie 2015, în prezența: procurorului Devder D., inculpatului Ionescu D., inculpatei Plăcintă V. și părții vătămate Vutcareu V., fapt ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată datat cu 17 iulie 2015. (f.d. 96, vol. 24)

Prin urmare, termenul de atac cu recurs ordinar a hotărârii instanței de apel începe a curge pentru părți din 18 iulie 2015 și ultima zi de declarare a recursului este data de 17 august 2015.

Inculpatul nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a depus, la 14 august 2015, 18 august 2015 și 18 septembrie 2015, prin intermediul poștal, recursuri ordinare. (f.d.179-216, vol. 24)

Prin urmare, recursurile declarate de inculpat la 18 august 2015 și 18 septembrie 2015, sunt declarate peste termen.

În contextul celor statuate, instanța de recurs amintește că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut și avînd un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac. Recursul declarat după expirarea termenului stabilit se respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a acestuia.

8. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2015, în cauza penală privindu-i pe Ionescu Dumitru Grigore și Plăcintă Viorica Eugeniu, din motiv că recursul avocatul Tudor Suveică în numele inculpatei Plăcintă Viorica și recursul inculpatului Ionescu Dumitru din 14 august 2015 sunt vădit neîntemeiate, iar recursurile inculpatului Ionescu Dumitru din 18 august 2015 și 18 septembrie 2015, sunt declarate peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 11 decembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru